

UNDER TØRKLÆDET

Asmaa Abdol-Hamid ser sin familie og sin religion, som grundlæggende forudsætninger for sin uddannelse og sit indtog på den politiske scene

AF IBEN BAADSGAARD AL-KHALIL

Baggrunden har hun til fælles med mange andre flygtninge. Men det sociale engagement, talemåderne og modet til at stå frem uanset, hvad andre mener, er et særkende for den 25-årige Asmaa Abdol-Hamid fra Odense. For nogle uger siden meddelte hun, at hun stillede op til næste folketingsvalg for Enhedslisten. Stort set lige siden har hendes tørklæde og modvilje mod at give hånd til mænd været en anstødssten til voldsomme og skarpe meninger i medierne og på Christiansborg.

Asmaa Abdol-Hamid ser det som en værdikamp om den personlige frihed og retten til at være anderledes.

”Regeringen ønsker, at vi alle er politisk enige og ser ens ud. Først var der ungdomshuset, siden kom Christiania og nu også tørklæderne”, siger hun.

”Hvis der ligger en pose affald og lugter, går alle forbi. Ingen gider samle den op og smide den hen, hvor den hører til. Alle håber nogen andre samler den op, men hvis ingen andre gør det, så tager jeg den og smider den ud”, sådan beskriver Asmaa Abdol-Hamid det spil, hun for tiden har hovedrolle i og som hun ser som udtryk for angst og uvidenhed.

Socialt engagement og personlig styrke

Allerede i folkeskolen var Asmaa Abdol-Hamid medlem af elevrådet og elevrådsformand. På Den Sociale Højskole sad hun i de studerendes råd og begyndte at skrive læserbreve, når hun bemærkede ting i den offentlige debat, som hun ikke var enig i.

”Der var simpelthen nogen ting, jeg måtte svare på eller sige min mening om. Sådan kom det ene med det andet”, siger Asmaa, der allerede som studerende blev valgt til suppleant for Enhedslisten i Odense byråd, om hvorfor hun begyndte at blande sig i den offentlige debat.

Hendes debut, som den første TV studievært i Danmark med tørklæde, vakte furor. Og de seneste ugers storm om hendes person har haft store personlige omkostninger. Indimellem har hun derfor overvejet, om det er det hele værd. Men hun mener, det er vigtigt med mønsterbrydere blandt muslimske kvinder, så flere tør bryde normer og fordomme fra både det etniske minoritetsmiljø og samfundet i øvrigt.

”Det er jo helt grotesk, hvad jeg har måttet lægge øre til fra både fremtrædende politikere og fra de såkaldte traditionelle mænd. Men der er jo brug for, at nogen som mig tør tage skridtet ud i samfundsdebatten, og bryde vejen, så andre følger efter”, siger Asmaa Abdol-Hamid.

Til trods for uddannelse, engagement i det lokale beboerarbejde og den offentlige debat, føler hun alligevel, at hun bliver bedømt på et tørklæde og en hilseform.

Uddannelse er helt naturligt

Asmaa Abdol-Hamid mener, hendes uddannelse og arbejde som socialrådgiver på mange måder har været med til at præge hende. Hun lægger også vægt på den personlige udviklingsproces, man gennemgår under en uddannelse. Og mener, det er vigtigt for alle unge at få en uddannelse.

”Det er vigtigt at forstå og udvikle sig selv og sit perspektiv. At få redskaber til at kunne danne sig selv som menneske”, siger hun.

I hendes familie er slet ikke nogen diskussion om uddannelse frem til studentereksamen. Alle hendes søskende er i gang med forskellige universitetsstudier.

Selv mener Asmaa, moderens læreruddannelse har haft stor betydning. Men hendes far er også meget optaget af, at børnene benytter de muligheder, han aldrig selv fik. Desværre er det ikke sådan i alle etniske minoritetsfamilier. Men det skyldes i højere grad

sociale omstændigheder end etnicitet, mener hun.

Asmaa Abdol-Hamid har også altid hentet stor støtte og inspiration i sin religion. Og hun mener, danskerne skal holde op med at være så islamfor skrækkede, men i langt højere grad se religionen som en medspiller.

”Det først ord, som kom ned til profeten Muhammed, var ordet ”læs”. Derfor er søgen efter viden faktiske ikke kun en mulighed men en pligt for enhver muslim både mænd og kvinder”, siger hun.

At fastholde overfor muslimerne, at det er deres religion, der er problemet, og at de skal give afkald på religiøse ritualer for at blive som alle andre, mener Asmaa Abdol-Hamid er en helt forkert strategi.

Afskaf integrationen

Asmaa har en naturlig interesse for den politiske dagsorden om etniske minoriteters vilkår. Men det er nu ikke hendes hovedinteresse. Hun håber at kunne kaste sig over enten uddannelse eller udenrigspolitik, hvis hun kommer i Folketinget. Men især glæder hun sig til at diskutere politik i stedet for religion.

Integrationsbegrebet skal, efter hendes mening, smides ud, fordi alt for mange politikere gemmer sig bag det. De bruger og misbruger begrebet til at erklære integrationen mislykket og dermed sikre deres eget genvalg. Alt for ofte taler de reelt om assimilation, når de siger integration.

”Det er vigtigt at gøre klart, også overfor etniske minoriteter, at der er mange måder at være dansk på. For hvis de ikke lever op til Pia Kærsgårds måde, så ekskluderer de sig selv”, mener Asmaa Abdol-Hamid, der ser inklusion af alle i samfundet, som den eneste løsning. Hun mener, det er de sociale vilkår, som er problemet og årsag til begrænsninger i forhold til aktiv deltagelse og uddannelse hverken etnicitet eller religion.

